

พระราชไมลี (ณรงค์ จิตญาโน ป.ศ.๔)

พระราชโมลี (ณรงค์ ฐิตญาโณ ป.ธ.๔)

พระราชโมลี นามเดิมว่า ณรงค์ สกุล มงคลโพธิ์ เกิดเมื่อวันพุธ แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๐ ตรงกับวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ.๒๔๖๙ ปีชาล ที่ บ้านตำบลปลายกลัดนอก อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็น บุตรของนายแจ้ง นางเที่ยง มงคลโพธิ์

สมัยเป็นเด็กได้เรียนหนังสือที่โรงเรียนประชาบาล ตำบลจักรราช ๒ อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จนจบชั้นประถมปีที่ ๔ ในปี พ.ศ. ๒๔๘๑ ต่อจากนั้นได้เข้ากรุงเทพฯ และได้บรรพชาเป็นสามเณรที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ อยู่กับหลวงพ่อดาวดึงส์ วัดปากน้ำ สมัยดำรงสมณศักดิ์ที่พระครูสมณธรรมสมาทาน โดยมีพระครูบริหารบรมธาตุ วัดนางชี เป็นพระอุปัชฌาย์ และเข้าอุปสมบทเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ.๒๔๘๙ โดยมีพระครูบริหารบรมธาตุ วัดนางชี เป็นพระอุปัชฌาย์ และมีหลวงพ่อดาวดึงส์เป็นพระกรรมวาจาจารย์ ได้รับฉายา “ฐิตญาโณ”

พระราชโมลีได้ศึกษาพระปริยัติธรรมในสำนักวัดปากน้ำและต่างวัด คือ ที่วัดพระเชตุพนฯ ด้วย ท่านศึกษาจบนักธรรมเอก และศึกษาแผนกบาลีได้เปรียญประโยค ๔

หน้าที่การงาน

ในสมัยที่หลวงพ่อดาวดึงส์ยังมีชีวิตอยู่ท่านเจ้าคุณราชโมลีได้เป็นกำลังสำคัญคือ ช่วยทำหน้าที่เป็นเลขานุการส่วนตัวของพระคุณท่าน และได้รับแต่งตั้งเป็นพระครูปลัดของหลวงพ่อดาวดึงส์ และเป็นเลขานุการเจ้าสำนักเรียนวัดปากน้ำด้วย

ในปี พ.ศ.๒๕๐๒ ท่านได้ รับแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาส

ในปี พ.ศ.๒๕๐๙ ได้รับแต่งตั้งเป็นรองเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ทำ

หน้าที่เป็นนवरหมมัญญายี (ควบคุมการก่อสร้าง) เพราะมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้

ในปี พ.ศ.๒๕๑๑ เป็นพระราชาคณะที่ พระวิเชียรทวี

ในปี พ.ศ.๒๕๑๔ เป็นเจ้าคณะตำบลปากคลอง อำเภอภาษีเจริญ

ในปี พ.ศ.๒๕๑๕ เป็นพระอุปัชฌาย์

ในปี พ.ศ.๒๕๑๖ ได้รับพระบัญชาจากองค์สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายกปูน ปุณณสิริมหาเถระ วัดพระเชตุพนฯ แต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสวัดราชโอรสาราม สืบต่อมาจากพระเทพญาณมุนี (ผวน)

สมณศักดิ์

พ.ศ.๒๕๐๓ เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นโท ที่พระครูญาณปริชา

พ.ศ.๒๕๐๖ เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นเอก ในราชทินนามเดิม

พ.ศ.๒๕๑๑ เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ที่พระวิเชียรทวี

พ.ศ.๒๕๑๕ เป็นพระราชอาคันตุกะชั้นราช ที่พระราชโมลี ศรีปาวจน-
ภรณ์ สุนทรพิพิธกิจ ยติคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี
สมณศักดิ์ทั้งหมดนี้ได้รับเมื่ออยู่วัดปากน้ำทั้งสิ้น

เนื่องจากท่านได้ตรากตรำทำงานหนักมามากและนานหลายปี
สุขภาพของท่านจึงทรุดโทรมลง ในกลางปี พ.ศ.๒๕๒๓ มีอาการไอมาก
จึงไปให้หมอตรวจดูอาการการวินิจฉัยของแพทย์และจากภาพถ่ายเอกซเรย์
จึงทราบว่าเป็นมะเร็งที่ปอดและเป็นมานานแล้ว ท่านจึงกลับมารักษาที่
วัดโดยวิธีแบบไทยๆ คือ ใช้ยาไทย ทั้งยาเม็ดยาหม้อ แต่ก็พอทรงตัวอยู่
ได้เท่านั้น ต่อมาในต้นปี พ.ศ.๒๕๒๔ สุขภาพของท่านเริ่มทรุดโทรมลง
อย่างเห็นได้ชัด สุขภาพทางจิตก็เริ่มอ่อนแอ ในขณะเดียวกันโรคกลับ
ลุกลามมากขึ้น ได้เข้ารักษาที่โรงพยาบาลเปาโล ๓ วัน แล้วกลับมาพัก
ผ่อนที่วัดปากน้ำ ๑๓ วัน ตอนแรกๆ อาการดีขึ้นเล็กน้อยและก็ทรุดหนัก
ลงอีก จนกระทั่งต้องให้อาการศช่วยหายใจ และกลับมามรณภาพที่กุฏิของ
ท่านที่วัดราชโอรสาราม ด้วยอาการอันสงบ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม
พ.ศ.๒๕๒๔ เวลา ๒๑.๐๕ น. สิริรวมอายุได้ ๕๔ ปี ๘ เดือน ๒ วัน

